Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 319 van 21 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **1. X**
2. X
3. X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat K. STOROJENKO**
Franklin Rooseveltlaan 348 bus 3
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Wit-Russische nationaliteit te zijn, op 4 april 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2025.

Gelet op (oud) artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat K. STOROJENKO, die tevens de overige verzoekende partijen vertegenwoordigt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van M.T. (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas
U verklaarde een Wit-Russische staatsburger te zijn en bent 55 jaar oud. U werd geboren te Gomel en verbleef in Borisov tot uw vlucht uit Wit-Rusland in 2021. U verklaarde dat u op een dag naar de polikliniek ging om medicatie te gaan halen samen met uw vrouw en haar zus. Toen u terugkeerde en wandelde naar de bushalte kwam u terecht in het midden van een protestactie. U, uw vrouw en haar zus werden allen gearresteerd waarop u gedurende een tot anderhalve dag werd vastgehouden en geslagen. Ze dwongen u om een papier te ondertekenen, maar aangezien u niet naar school was geweest kon u niet lezen wat hierin geschreven stond. U keerde terug naar huis waarop twee dagen later OMON uw woning binnenviel en doorzocht. U werd opnieuw geslagen. Nadien kwam OMON opnieuw naar uw woning om een huiszoeking uit

te voeren. U vluchtte naar uw dochter waar u enige tijd verblijf. U kreeg twee weken later te horen van uw buren dat uw woning in brand stond. U vermoedde dat de Wit-Russische autoriteiten hiervoor aansprakelijk waren. U ging daar eenmaal kijken en besloot dat u niet langer in het land kon blijven. U ontvluchtte Wit-Rusland en reisde naar België waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 30 september 2022.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: Uw paspoort, een tijdelijke verblijfsvergunning van Polen, een medisch attest en enkele screenshots van uw YouTube pagina.

B. Motivering

Na een grondige analyse stelt het CGVS vast dat u ernstige medische problemen zou hebben en hier verzorging voor ontvangt (Verklaring DVZ Nr. 38; Vragenlijst DVZ Nr. 3.8; CGVS 1 p. 2-3). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd u bij aanvang van uw onderhoud een glas water aangeboden en werd u gewezen op het feit dat u zelf een extra pauze mocht vragen indien u daar nood aan zou hebben (CGVS 1 p. 2). Er werd ook expliciet gepeild naar hoe u zich voelde, waarop u antwoordde dat op het moment zich goed voelde, maar dit snel zou kunnen omslaan (CGVS 1 p. 3). U werd er bijgevolg op gewezen dat indien u zich niet goed zou voelen u dat ook mocht aangeven (CGVS 1 p. 3; CGVS 2 p. 3). U maakte hier tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud ook gebruik van en er werd u bijgevolg ook een pauze gegund (CGVS 2 p. 12). In dit verband dient opgemerkt te worden dat zich geen specifieke problemen of moeilijkheden voordeden tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Op geen enkel moment bleek dat uw toestand u verhinderde om uw verhaal op een adequate wijze te kunnen vertellen.

Na een grondige analyse door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken dat u in Georgië een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers uw relaas is ongeloofwaardig.

Vooreerst stelt het CGVS vast dat u en uw vrouw verklaringen aflegde strijdig zijn met algemene landeninformatie.

U en uw vrouw verklaarde zo dat jullie enkele weken nadat jullie gearresteerd werden op een protestactie het land ontvluchtte in de zomer van 2021. Uw vrouw kreeg zo de vraag gesteld of er op het moment dat jullie gearresteerd werden nog veel manifestaties gaande waren waarop ze verklaarde van wel en dit in elke stad binnen Wit-Rusland gaande was (CGVS S. (…) 1 p. 10). U en uw vrouw beschreven bovendien de manifestatie waarin jullie verzeild raakten als een menigte van mensen die plakkaten, vlaggen en vaandels bijhadden (CGVS 2 p. 6; CGVS S. (…) 1 p. 10, 11). U kreeg ook de vraag of er andere personen gearresteerd werden op dat moment waarop u verklaarden dat er wel enkelen waren (CGVS 2 p. 7). Ook uw vrouw bevestigde dit toen ze deze vraag kreeg (CGVS S. (…) 1 p. 11). Het is echter bevreemdend dat u en uw vrouw zulke omschrijvingen gaven aangezien uit informatie blijkt –en die is toegevoegd aan uw administratief dossier- dat zulke protestacties niet meer voorkwamen in de zomer van 2021 gezien het hardhandige optreden van de Wit-Russische autoriteiten. Bovendien wist het CGVS ook geen enkele informatie te vinden over enige protestacties in de zomer van 2021 te Borisov waarbij verschillende personen gearresteerd werden. Dit doet ernstige vragen opkomen over jullie geloofwaardigheid.

Voorts merkt het CGVS op dat u een volledig gebrek aan bewijsmateriaal had betreffende uw vervolgingsfeiten.

Aangezien u verklaarde dat u geviseerd werd door de Wit-Russische autoriteiten, er verschillende huiszoekingen plaatsvonden en uw woning zelfs in brand werd gestoken kan er echter redelijkerwijs worden verwacht van u dat u toch enige bewijsstukken hierover zou weten neer te leggen. Het feit dat u hier niet in slaagt doet verdere vragen opkomen over uw geloofwaardigheid.

Verder stelt het CGVS vast dat u en uw vrouw tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen aflegde betreffende de vervolgingsfeiten waar u vermeend slachtoffer van werd.

U en uw vrouw verklaarde zo tijdens jullie eerste persoonlijk onderhoud dat de politie tot driemaal toe naar uw woning kwam (CGVS 1 p. 7). Echter verklaarde uw vrouw tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud dan weer dat ze op een week tijd drie à vier keer waren langsgekomen of mogelijks zelfs meer (CGVS S. (…) 2 p. 7). Het is bevreemdend dat zij dermate tegenstrijdig en vaag zou blijven betreffende hoe vaak de politie zou zijn langsgekomen in de week na jullie arrestatie (CGVS S. (…) 1 p. 7-8; S. (…) 2 p. 7).

Bovendien verklaarde uw vrouw tijdens het eerste persoonlijk onderhoud ook dat de politie bij deze huiszoekingen nooit iets zeiden, maar het huis overhoophaalden (CGVS S. (…) 1 p. 8). Tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud verklaarde ze dan weer dat jullie telkens ondervraagd werden betreffende jullie aanwezigheid op de betogingen en ze verder niets meer deden (CGVS S. (…) 2 p. 7). Ze kreeg bovendien expliciet de vraag of er soms zaken beschadigd raakten waarop ze verklaarde van niet (CGVS S. (…) 2 p. 8). In vergelijking verklaarde zij tijdens haar eerste onderhoud echter dat de politie langs de ramen en deuren naar binnen sprongen (CGVS S. (…) 1 p. 7). Ook uzelf verklaarde dat ze in uw woning dingen kapotmaakten en ze naar iets zochten (CGVS 1 p. 8).

Verder kreeg u de vraag of de brandweer ter plaatse was gekomen nadat uw woning in lichterlaaie stond. Daarop u antwoordde dat u daar toen niet was (CGVS 1 p. 12). Toen u werd gevraagd of u het nooit aan uw

buren vroeg–waar u nog steeds contact mee onderhoudt- verklaarde u van niet (CGVS 1 p. 5, 12). Uw echtgenote verklaarde daarentegen dat de brandweer was geweest. Ze zouden zelfs hebben verteld tegen de buren dat de brand ontstond wegens kortsluiting (CGVS S. (…) 2 p. 10). Het is bedenkelijk te noemen dat u zelfs niet zou weten of de brandweer naar uw woning kwam, maar uw vrouw wel specifieke informatie hierover kon bieden. Daarbij is het echter ook op te merken dat het de wenkbrauwen doet fronsen dat de brandweer zou zijn langsgekomen bij jullie woning, ze een elektriciteitsprobleem zouden hebben vastgesteld die de brand veroorzaakte, maar u geen enkel bewijs hiervan zou bezitten. Uw echtgenote werd ook gevraagd waarom ze dacht dat de politie achter deze woningbrand zat waarop ze verklaarde dat het niemand anders zou kunnen zijn geweest (CGVS S. (…) 2 p. 11). Het is zelfs naar Wit-Russische normen dat indien de politie jullie daadwerkelijk viseerde, quod non, ze na drie huiszoekingen uw woning in brand zouden steken.

Al deze redenen samengenomen kan het CGVS geen geloof hechten aan uw vermeende vervolging door de Wit-Russische autoriteiten omwille van uw toevallige deelname aan een manifestatie.

Betreffende uw medische problemen stelt het CGVS vast dat uw meest recente medische verslag dateert uit augustus 2023 en deze bijgevolg geen duidelijk beeld schetst op uw huidige medische toestand. Hoe deze ook moge zijn, stelt het CGVS dat u aangaf dat u in Wit-Rusland medische verzorging wist te verkrijgen (CGVS 1 p. 10, CGVS 2 p. 14). Voorts verklaarde u ook een invalidepensioen ontving van de Wit-Russische autoriteiten (CGVS 1 p. 10, CGVS 2 p. 13). Bijgevolg kan er niet worden gesteld dat u de medische verzorging die voorhanden is in Wit-Rusland niet zou weten te verkrijgen.

Voorts merkt het CGVS op dat deze door u ingeroepen medische problemen geen verband houden met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Omwille van deze redenen kan het CGVS niet besluiten dat u omwille van deze problemen een gegronde vrees voor vervolging zou hebben in Wit-Rusland.

Betreffende uw etniciteit erkent het CGVS dat de Roma-gemeenschap discriminatie ondervindt in Wit-Rusland, maar dit niet structureel van aard is en deze niet voldoende ernstig is dat er louter omwille van het behoren tot deze etniciteit een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde aanwezig is. U slaagt er niet in om aan te tonen waarom dit voor u wel het geval zou zijn.

U haalde wel aan dat u ook gediscrimineerd werd door de Wit-Russische bevolking en ze de Roma zouden haten (CGVS 1 p. 9, 11). Toen u echter werd gevraagd of u of andere Roma in uw wijk ooit problemen kende met de politie wist u geen concrete vervolgingsfeiten aan te halen buiten zeer algemene en weinig specifieke verklaringen dat ze jullie haatten en mensen jullie lastigvielen wanneer jullie naar de winkel gingen (CGVS 1 p. 9). Echter zijn deze feiten, hoe verwerpelijk ook, niet dermate ernstig dat ze de lat van vervolging halen. Er werd u bijkomend gevraagd of u zelf ooit problemen ondervond omwille van uw etniciteit in Wit-Rusland waarop u verklaarde dat de politie u kent in uw stad en ze naar uw woning kwamen om dingen te zoeken (CGVS 1 p. 9-10). Op de vraag wat ze kwamen zoeken bleef u echter het antwoord schuldig (CGVS 1 p. 9). Ook op de vraag wanneer ze dan langskwamen wist u geen antwoord op te bieden (CGVS 2 p. 10). Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen hierover.

Uw echtgenote werd bovendien ook gevraagd of u omwille van uw etniciteit voordien ooit problemen ervaarde waarop ze eerst verklaarde dat jullie wel werden lastiggevallen en u zelfs in elkaar werd geslagen waardoor u een beroerte kreeg (CGVS S. (…) p. 9). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde ze echter dat u nooit omwille van uw etniciteit concrete problemen had ervaren (CGVS S. (…) 2 p. 12).

Omwille van al deze redenen kan er bijgevolg ook niet worden besloten dat u of uw gezin voordien specifiek in de aandacht stond van de Wit-Russische autoriteiten, noch dat er in uw hoofde -of die van uw gezin- een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan.

Bijgevolg slaagt u er ook niet in om aan te tonen dat u omwille van uw etniciteit geviseerd zou worden in uw land van herkomst.

Betreffende de screenshots van uw YouTube stelt het CGVS dat deze niet weten aan te tonen dat u hierdoor politieke vervolging zou kennen.

U werd zo gevraagd waar u uw YouTube exact voor gebruikte waarop u verklaarde dat u daar films op kijkt en soms naar nieuws (CGVS 2 p. 4). U verklaarde voorts dat u zelden zou kijken naar nieuws aangezien u er simpelweg niet geïnteresseerd in bent. Enig nieuws dat u zou bekijken is aangaande Wit-Rusland (CGVS 2 p. 4-5). Bovendien lijkt niets erop te wijzen dat u zelf video's plaatst op uw profiel, noch dat u deze zou delen op andere sociale media. Gezien u zich ook niet politiek engageerde in Wit-Rusland of hier in België kan er bijgevolg ook niet worden gesteld dat u louter omwille van het bekijken van enkele video's geviseerd zou worden. Zelfs indien u vreest dat dit wel het geval zou zijn staat niets u in de weg om uw profiel te verwijderen aangezien er geen reden is om aan te nemen dat de Wit-Russische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van het bestaan van dit profiel. Zelfs indien u daarvoor niet de technische kennis zou hebben zou u zich nog steeds kunnen laten bijstaan door een ander persoon hiervoor.

De documenten die u neerlegde weten bovenstaande appreciatie niet te wijzigen:

Uw visum en paspoort tonen louter uw identiteit aan, maar deze worden niet in vraag gesteld door het CGVS. Uw tijdelijke verblijfsvergunning in Polen bevestigd uw verklaringen betreffende uw reisweg, maar dit wordt ook niet in vraag gesteld. De medische verslagen tonen aan dat u medische problemen heeft en hier behandeling voor kreeg in België. Echter staat dit los van enige vrees voor vervolging zoals voordien vermeld. De screenshots van uw YouTube tonen aan dat u mogelijks bepaalde filmpjes bekeek van kanalen die als extremistisch werden beschouwd. Echter tonen deze niet aan dat u zich dermate politiek engageert als politiek opposant. U bekijkt louter deze filmpjes maar deelt deze verder niet. Het is bijgevolg weinig aannemelijk dat u louter omwille van het bekijken van enkele filmpjes daadwerkelijk geviseerd zou worden.
C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van R.S. (eerste verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas
U verklaarde een Wit-Russische staatsburger te zijn en bent 56 jaar oud. U werd geboren te Vychni Volotchek en verbleef in Borisov tot uw vlucht uit Wit-Rusland in september 2021. U verklaarde dat u op een dag samen met uw echtgenoot en uw zus naar de polikliniek ging. Toen u terugkeerde en naar de bushalte wandelde kwam u terecht in het midden van een protestactie. U, uw man en uw zus werden allen gearresteerd waarop u en uw zus diezelfde dag ook werden vrijgelaten. Uw echtgenoot werd een tot anderhalve dag vastgehouden en geslagen. Ze dwongen hem om een papier te ondertekenen, maar aangezien hij niet naar school was geweest kon hij dit niet lezen. Twee dagen na de vrijlating van uw echtgenoot viel OMON uw woning binnen en doorzochten deze. Uw man werd opnieuw belaagd. OMON kwam in totaal zo'n drie keer naar uw woning om een huiszoeking uit te voeren. U vluchtte samen met uw echtgenoot en zus naar uw dochter. U verbleef daar enige tijd. Twee weken later kreeg u te horen van uw buren dat uw woning in brand stond. U vermoedde dat de Wit-Russische autoriteiten hiervoor aansprakelijk waren. U ging eenmaal kijken en besloot dat u niet langer in het land kon blijven. U ontvluchtte Wit Rusland en reisde naar België waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 30 september 2022.
Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: Uw paspoort en uw tijdelijke verblijfsvergunning uit Polen.
B. Motivering
Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.
Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.
Na een grondige analyse door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken dat u in Wit-Rusland een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers uw relaas is ongeloofwaardig.
Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag op dezelfde motieven baseert als degene die werden aangehaald door uw partner T.M. (…). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag werd mede op basis van uw verklaringen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het weinig overtuigende en karakter van jullie asielmotieven. Bijgevolg kan dan ook niet in uw hoofde besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.
De beslissing van uw echtgenoot luidt als volgt:
"Na een grondige analyse stelt het CGVS vast dat u ernstige medische problemen zou hebben en hier verzorging voor ontvangt (Verklaring DVZ Nr. 38; Vragenlijst DVZ Nr. 3.8; CGVS 1 p. 2-3). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd u bij aanvang van uw onderhoud een glas water aangeboden en werd u gewezen op het feit dat u zelf een extra pauze mocht vragen indien u daar nood aan zou hebben (CGVS 1 p. 2). Er werd ook expliciet gepeild naar hoe u zich voelde, waarop u antwoordde dat op het moment zich goed voelde, maar dit snel zou kunnen omslaan (CGVS 1 p. 3). U werd er bijgevolg op gewezen dat indien u zich niet goed zou voelen u dat ook mocht aangeven (CGVS 1 p. 3; CGVS 2 p. 3). U maakte hier tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud ook gebruik van en er werd u bijgevolg ook een pauze gegund (CGVS 2 p. 12). In dit verband dient opgemerkt te worden dat zich geen specifieke problemen of moeilijkheden voordeden tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Op

geen enkel moment bleek dat uw toestand u verhinderde om uw verhaal op een adequate wijze te kunnen vertellen.
Na een grondige analyse door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken dat u in Georgië een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers uw relaas is ongeloofwaardig.
Vooreerst stelt het CGVS vast dat u en uw vrouw verklaringen aflegde strijdig zijn met algemene landeninformatie.
U en uw vrouw verklaarde zo dat jullie enkele weken nadat jullie gearresteerd werden op een protestactie het land ontvluchtte in de zomer van 2021. Uw vrouw kreeg zo de vraag gesteld of er op het moment dat jullie gearresteerd werden nog veel manifestaties gaande waren waarop ze verklaarde van wel en dit in elke stad binnen Wit-Rusland gaande was (CGVS S. (…) 1 p. 10). U en uw vrouw beschreven bovendien de manifestatie waarin jullie verzeild raakten als een menigte van mensen die plakkaten, vlaggen en vaandels bijhadden (CGVS 2 p. 6; CGVS S. (…) 1 p. 10, 11). U kreeg ook de vraag of er andere personen gearresteerd werden op dat moment waarop u verklaarden dat er wel enkelen waren (CGVS 2 p. 7). Ook uw vrouw bevestigde dit toen ze deze vraag kreeg (CGVS S. (…) 1 p. 11). Het is echter bevreemdend dat u en uw vrouw zulke omschrijvingen gaven aangezien uit informatie blijkt –en die is toegevoegd aan uw administratief dossier- dat zulke protestacties niet meer voorkwamen in de zomer van 2021 gezien het hardhandige optreden van de Wit-Russische autoriteiten. Bovendien wist het CGVS ook geen enkele informatie te vinden over enige protestacties in de zomer van 2021 te Borisov waarbij verschillende personen gearresteerd werden. Dit doet ernstige vragen opkomen over jullie geloofwaardigheid.
Voorts merkt het CGVS op dat u een volledig gebrek aan bewijsmateriaal had betreffende uw vervolgingsfeiten.
Aangezien u verklaarde dat u geviseerd werd door de Wit-Russische autoriteiten, er verschillende huiszoekingen plaatsvonden en uw woning zelfs in brand werd gestoken kan er echter redelijkerwijs worden verwacht van u dat u toch enige bewijsstukken hierover zou weten neer te leggen. Het feit dat u hier niet in slaagt doet verdere vragen opkomen over uw geloofwaardigheid.
Verder stelt het CGVS vast dat u en uw vrouw tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen aflegde betreffende de vervolgingsfeiten waar u vermeend slachtoffer van werd.
U en uw vrouw verklaarde zo tijdens jullie eerste persoonlijk onderhoud dat de politie tot driemaal toe naar uw woning kwam (CGVS 1 p. 7). Echter verklaarde uw vrouw tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud dan weer dat ze op een week tijd drie à vier keer waren langsgekomen of mogelijks zelfs meer (CGVS S. (…) 2 p. 7). Het is bevreemdend dat zij dermate tegenstrijdig en vaag zou blijven betreffende hoe vaak de politie zou zijn langsgekomen in de week na jullie arrestatie (CGVS S. (…) 1 p. 7-8; S. (…) 2 p. 7).
Bovendien verklaarde uw vrouw tijdens het eerste persoonlijk onderhoud ook dat de politie bij deze huiszoekingen nooit iets zeiden, maar het huis overhoophaalden (CGVS S. (…) 1 p. 8). Tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud verklaarde ze dan weer dat jullie telkens ondervraagd werden betreffende jullie aanwezigheid op de betogingen en ze verder niets meer deden (CGVS S. (…) 2 p. 7). Ze kreeg bovendien expliciet de vraag of er soms zaken beschadigd raakten waarop ze verklaarde van niet (CGVS S. (…) 2 p. 8). In vergelijking verklaarde zij tijdens haar eerste onderhoud echter dat de politie langs de ramen en deuren naar binnen sprongen (CGVS S. (…) 1 p. 7). Ook uzelf verklaarde dat ze in uw woning dingen kapotmaakten en ze naar iets zochten (CGVS 1 p. 8).
Verder kreeg u de vraag of de brandweer ter plaatse was gekomen nadat uw woning in lichterlaaie stond. Daarop u antwoordde dat u daar toen niet was (CGVS 1 p. 12). Toen u werd gevraagd of u het nooit aan uw buren vroeg–waar u nog steeds contact mee onderhoudt- verklaarde u van niet (CGVS 1 p. 5, 12). Uw echtgenote verklaarde daarentegen dat de brandweer was geweest. Ze zouden zelfs hebben verteld tegen de buren dat de brand ontstond wegens kortsluiting (CGVS S. (…) 2 p. 10). Het is bedenkelijk te noemen dat u zelfs niet zou weten of de brandweer naar uw woning kwam, maar uw vrouw wel specifieke informatie hierover kon bieden. Daarbij is het echter ook op te merken dat het de wenkbrauwen doet fronsen dat de brandweer zou zijn langsgekomen bij jullie woning, ze een elektriciteitsprobleem zouden hebben vastgesteld die de brand veroorzaakte, maar u geen enkel bewijs hiervan zou bezitten. Uw echtgenote werd ook gevraagd waarom ze dacht dat de politie achter deze woningbrand zat waarop ze verklaarde dat het niemand anders zou kunnen zijn geweest (CGVS S. (…) 2 p. 11). Het is zelfs naar Wit-Russische normen dat indien de politie jullie daadwerkelijk viseerde, quod non, ze na drie huiszoekingen uw woning in brand zouden steken.
Al deze redenen samengenomen kan het CGVS geen geloof hechten aan uw vermeende vervolging door de Wit-Russische autoriteiten omwille van uw toevallige deelname aan een manifestatie.
Betreffende uw medische problemen stelt het CGVS vast dat uw meest recente medische verslag dateert uit augustus 2023 en deze bijgevolg geen duidelijk beeld schetst op uw huidige medische toestand. Hoe deze ook moge zijn, stelt het CGVS dat u aangaf dat u in Wit-Rusland medische verzorging wist te verkrijgen (CGVS 1 p. 10, CGVS 2 p. 14). Voorts verklaarde u ook een invalidepensioen ontving van de Wit-Russische autoriteiten (CGVS 1 p. 10, CGVS 2 p. 13). Bijgevolg kan er niet worden gesteld dat u de medische verzorging die voorhanden is in Wit-Rusland niet zou weten te verkrijgen.

Voorts merkt het CGVS op dat deze door u ingeroepen medische problemen geen verband houden met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.
Omwille van deze redenen kan het CGVS niet besluiten dat u omwille van deze problemen een gegronde vrees voor vervolging zou hebben in Wit-Rusland.
Betreffende uw etniciteit erkent het CGVS dat de Roma-gemeenschap discriminatie ondervindt in Wit-Rusland, maar dit niet structureel van aard is en deze niet voldoende ernstig is dat er louter omwille van het behoren tot deze etniciteit een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde aanwezig is. U slaagt er niet in om aan te tonen waarom dit voor u wel het geval zou zijn.
U haalde wel aan dat u ook gediscrimineerd werd door de Wit-Russische bevolking en ze de Roma zouden haten (CGVS 1 p. 9, 11). Toen u echter werd gevraagd of u of andere Roma in uw wijk ooit problemen kende met de politie wist u geen concrete vervolgingsfeiten aan te halen buiten zeer algemene en weinig specifieke verklaringen dat ze jullie haatten en mensen jullie lastigvielen wanneer jullie naar de winkel gingen (CGVS 1 p. 9). Echter zijn deze feiten, hoe verwerpelijk ook, niet dermate ernstig dat ze de lat van vervolging halen. Er werd u bijkomend gevraagd of u zelf ooit problemen ondervond omwille van uw etniciteit in Wit-Rusland waarop u verklaarde dat de politie u kent in uw stad en ze naar uw woning kwamen om dingen te zoeken (CGVS 1 p. 9-10). Op de vraag wat ze kwamen zoeken bleef u echter het antwoord schuldig (CGVS 1 p. 9). Ook op de vraag wanneer ze dan langskwamen wist u geen antwoord op te bieden (CGVS 2 p. 10). Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen hierover.
Uw echtgenote werd bovendien ook gevraagd of u omwille van uw etniciteit voordien ooit problemen ervaarde waarop ze eerst verklaarde dat jullie wel werden lastiggevallen en u zelfs in elkaar werd geslagen waardoor u een beroerte kreeg (CGVS S. (…) p. 9). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde ze echter dat u nooit omwille van uw etniciteit concrete problemen had ervaren (CGVS S. (…) 2 p. 12).
Omwille van al deze redenen kan er bijgevolg ook niet worden besloten dat u of uw gezin voordien specifiek in de aandacht stond van de Wit-Russische autoriteiten, noch dat er in uw hoofde -of die van uw gezin- een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan.
Bijgevolg slaagt u er ook niet in om aan te tonen dat u omwille van uw etniciteit geviseerd zou worden in uw land van herkomst.
Betreffende de screenshots van uw YouTube stelt het CGVS dat deze niet weten aan te tonen dat u hierdoor politieke vervolging zou kennen.
U werd zo gevraagd waar u uw YouTube exact voor gebruikte waarop u verklaarde dat u daar films op kijkt en soms naar nieuws (CGVS 2 p. 4). U verklaarde voorts dat u zelden zou kijken naar nieuws aangezien u er simpelweg niet geïnteresseerd in bent. Enig nieuws dat u zou bekijken is aangaande Wit-Rusland (CGVS 2 p. 4-5). Bovendien lijkt niets erop te wijzen dat u zelf video's plaatst op uw profiel, noch dat u deze zou delen op andere sociale media. Gezien u zich ook niet politiek engageerde in Wit-Rusland of hier in België kan er bijgevolg ook niet worden gesteld dat u louter omwille van het bekijken van enkele video's geviseerd zou worden. Zelfs indien u vreest dat dit wel het geval zou zijn staat niets u in de weg om uw profiel te verwijderen aangezien er geen reden is om aan te nemen dat de Wit-Russische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van het bestaan van dit profiel. Zelfs indien u daarvoor niet de technische kennis zou hebben zou u zich nog steeds kunnen laten bijstaan door een ander persoon hiervoor.
De documenten die u neerlegde weten bovenstaande appreciatie niet te wijzigen:
Uw visum en paspoort tonen louter uw identiteit aan, maar deze worden niet in vraag gesteld door het CGVS. Uw tijdelijke verblijfsvergunning in Polen bevestigd uw verklaringen betreffende uw reisweg, maar dit wordt ook niet in vraag gesteld. De medische verslagen tonen aan dat u medische problemen heeft en hier behandeling voor kreeg in België. Echter staat dit los van enige vrees voor vervolging zoals voordien vermeld. De screenshots van uw YouTube tonen aan dat u mogelijks bepaalde filmpjes bekeek van kanalen die als extremistisch werden beschouwd. Echter tonen deze niet aan dat u zich dermate politiek engageert als politiek opposant. U bekijkt louter deze filmpjes maar deelt deze verder niet. Het is bijgevolg weinig aannemelijk dat u louter omwille van het bekijken van enkele filmpjes daadwerkelijk geviseerd zou worden."
De documenten die u neerlegde weten niets te wijzigen aan bovenstaande apprecaitie. Uw paspoort toont louter uw identiteit aan, maar dit wordt niet in vraag gesteld door het CGVS. De verblijfsvergunning uit Polen toont iets over uw reisweg, maar deze toont louter aan dat u in 2022 in Polen heeft verbleven.
C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van T.P. (tweede verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Wit-Russische staatsburger te zijn en bent 53 jaar oud. U werd geboren te Borisov en verbleef daar tot uw vlucht uit Wit-Rusland in september 2021. U verklaarde dat u al ettelijke jaren bij uw zus inwoonde te Borisov. U verklaarde dat u op een dag samen met uw schoonbroer en uw zus naar de polikliniek ging. Toen u terugkeerde en naar de bushalte wandelde kwam u terecht in het midden van een protestactie. U, uw zus en uw schoonbroer werden allen gearresteerd waarop u en uw zus diezelfde dag ook werden vrijgelaten. Uw schoonbroer werd een tot anderhalve dag vastgehouden en geslagen. Ze dwongen hem om een papier te ondertekenen, maar aangezien hij niet naar school was geweest kon hij dit niet lezen. Twee dagen na de vrijlating van uw echtgenoot viel OMON uw woning binnen en doorzochten deze. Uw schoonbroer werd opnieuw belaagd. OMON kwam in totaal zo'n drie keer naar uw woning om een huiszoeking uit te voeren. U vluchtte samen met uw zus en schoonbroer naar hun dochter. U verbleef daar enige tijd. Twee weken later kreeg u te horen van uw buren dat jullie woning in brand stond. Jullie vermoedde dat de Wit-Russische autoriteiten hiervoor aansprakelijk waren. Jullie gingen eenmaal kijken en besloten dat jullie niet langer in het land konden blijven. U ontvluchtte Wit-Rusland en reisde naar België waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 30 september 2022.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: Uw paspoort en uw tijdelijke verblijfsvergunning uit Polen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u verklaarde te lijden aan epilepsie en soms geheugenverlies heeft. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd u bij aanvang van uw onderhoud een glas water aangeboden en werd u gewezen op het feit dat u zelf een extra pauze mocht vragen indien u daar nood aan zou hebben (CGVS P. (…) 1 p. 2; CGVS P. (…) 2 p. 2). Er werd ook expliciet gepeild naar hoe u zich voelde, waarop u antwoordde dat u zich zo en zo voelde, maar wel in staat was om een gesprek te voeren (CGVS P. (…) 1 p. 3). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud kreeg u dezelfde vragen waarop u antwoordde dat u wat hoofdpijn had en zich wat misselijk voelde, maar ook in staat was om het gesprek te voeren (CGVS P. (…) 2 p. 2). In dit verband dient opgemerkt te worden dat zich geen specifieke problemen of moeilijkheden voordeden tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Op geen enkel moment bleek dat uw toestand u verhinderde om uw verhaal op een adequate wijze te kunnen vertellen. Bovendien werden –gezien uw medische toestand- enige incoherente en tegenstrijdige verklaringen die u gaf niet in uw nadeel gebruikt.

Na een grondige analyse door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken dat u in Wit-Rusland een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers uw relaas is ongeloofwaardig.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag op dezelfde motieven baseert als degene die werden aangehaald door uw zus S.R. (…) en uw schoonbroer T.M. (…). In het kader van de door hen ingediende asielaanvraag werd mede op basis van uw verklaringen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het weinig overtuigende en karakter van jullie asielmotieven. Bijgevolg kan dan ook niet in uw hoofde besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw schoonbroer luidt als volgt:

"Na een grondige analyse stelt het CGVS vast dat u ernstige medische problemen zou hebben en hier verzorging voor ontvangt (Verklaring DVZ Nr. 38; Vragenlijst DVZ Nr. 3.8; CGVS 1 p. 2-3). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd u bij aanvang van uw onderhoud een glas water aangeboden en werd u gewezen op het feit dat u zelf een extra pauze mocht vragen indien u daar nood aan zou hebben (CGVS 1 p. 2). Er werd ook expliciet gepeild naar hoe u zich voelde, waarop u antwoordde dat op het moment zich goed voelde, maar dit snel zou kunnen omslaan (CGVS 1 p. 3). U werd er bijgevolg op gewezen dat indien u zich niet goed zou voelen u dat ook mocht aangeven (CGVS 1 p. 3; CGVS 2 p. 3). U maakte hier tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud ook gebruik van en er werd u bijgevolg ook een pauze gegund (CGVS 2 p. 12). In dit verband dient opgemerkt te worden dat zich geen specifieke problemen of moeilijkheden voordeden tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Op geen enkel moment bleek dat uw toestand u verhinderde om uw verhaal op een adequate wijze te kunnen vertellen.

Na een grondige analyse door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken dat u in Georgië een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers uw relaas is ongeloofwaardig.

Vooreerst stelt het CGVS vast dat u en uw vrouw verklaringen aflegde strijdig zijn met algemene landeninformatie.

U en uw vrouw verklaarde zo dat jullie enkele weken nadat jullie gearresteerd werden op een protestactie het land ontvluchtte in de zomer van 2021. Uw vrouw kreeg zo de vraag gesteld of er op het moment dat jullie gearresteerd werden nog veel manifestaties gaande waren waarop ze verklaarde van wel en dit in elke stad binnen Wit-Rusland gaande was (CGVS S. (…) 1 p. 10). U en uw vrouw beschreven bovendien de manifestatie waarin jullie verzeild raakten als een menigte van mensen die plakkaten, vlaggen en vaandels bijhadden (CGVS 2 p. 6; CGVS S. (…) 1 p. 10, 11). U kreeg ook de vraag of er andere personen gearresteerd werden op dat moment waarop u verklaarden dat er wel enkelen waren (CGVS 2 p. 7). Ook uw vrouw bevestigde dit toen ze deze vraag kreeg (CGVS S. (…) 1 p. 11). Het is echter bevreemdend dat u en uw vrouw zulke omschrijvingen gaven aangezien uit informatie blijkt –en die is toegevoegd aan uw administratief dossier- dat zulke protestacties niet meer voorkwamen in de zomer van 2021 gezien het hardhandige optreden van de Wit-Russische autoriteiten. Bovendien wist het CGVS ook geen enkele informatie te vinden over enige protestacties in de zomer van 2021 te Borisov waarbij verschillende personen gearresteerd werden. Dit doet ernstige vragen opkomen over jullie geloofwaardigheid.

Voorts merkt het CGVS op dat u een volledig gebrek aan bewijsmateriaal had betreffende uw vervolgingsfeiten.

Aangezien u verklaarde dat u geviseerd werd door de Wit-Russische autoriteiten, er verschillende huiszoekingen plaatsvonden en uw woning zelfs in brand werd gestoken kan er echter redelijkerwijs worden verwacht van u dat u toch enige bewijsstukken hierover zou weten neer te leggen. Het feit dat u hier niet in slaagt doet verdere vragen opkomen over uw geloofwaardigheid.

Verder stelt het CGVS vast dat u en uw vrouw tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen aflegde betreffende de vervolgingsfeiten waar u vermeend slachtoffer van werd.

U en uw vrouw verklaarde zo tijdens jullie eerste persoonlijk onderhoud dat de politie tot driemaal toe naar uw woning kwam (CGVS 1 p. 7). Echter verklaarde uw vrouw tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud dan weer dat ze op een week tijd drie à vier keer waren langsgekomen of mogelijks zelfs meer (CGVS S. (…) 2 p. 7). Het is bevreemdend dat zij dermate tegenstrijdig en vaag zou blijven betreffende hoe vaak de politie zou zijn langsgekomen in de week na jullie arrestatie (CGVS S. (…) 1 p. 7-8; S. (…) 2 p. 7).

Bovendien verklaarde uw vrouw tijdens het eerste persoonlijk onderhoud ook dat de politie bij deze huiszoekingen nooit iets zeiden, maar het huis overhoophaalden (CGVS S. (…) 1 p. 8). Tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud verklaarde ze dan weer dat jullie telkens ondervraagd werden betreffende jullie aanwezigheid op de betogingen en ze verder niets meer deden (CGVS S. (…) 2 p. 7). Ze kreeg bovendien expliciet de vraag of er soms zaken beschadigd raakten waarop ze verklaarde van niet (CGVS S. (…) 2 p. 8). In vergelijking verklaarde zij tijdens haar eerste onderhoud echter dat de politie langs de ramen en deuren naar binnen sprongen (CGVS S. (…) 1 p. 7). Ook uzelf verklaarde dat ze in uw woning dingen kapotmaakten en ze naar iets zochten (CGVS 1 p. 8).

Verder kreeg u de vraag of de brandweer ter plaatse was gekomen nadat uw woning in lichterlaaie stond. Daarop u antwoordde dat u daar toen niet was (CGVS 1 p. 12). Toen u werd gevraagd of u het nooit aan uw buren vroeg–waar u nog steeds contact mee onderhoudt- verklaarde u van niet (CGVS 1 p. 5, 12). Uw echtgenote verklaarde daarentegen dat de brandweer was geweest. Ze zouden zelfs hebben verteld tegen de buren dat de brand ontstond wegens kortsluiting (CGVS S. (…) 2 p. 10). Het is bedenkelijk te noemen dat u zelfs niet zou weten of de brandweer naar uw woning kwam, maar uw vrouw wel specifieke informatie hierover kon bieden. Daarbij is het echter ook op te merken dat het de wenkbrauwen doet fronsen dat de brandweer zou zijn langsgekomen bij jullie woning, ze een elektriciteitsprobleem zouden hebben vastgesteld die de brand veroorzaakte, maar u geen enkel bewijs hiervan zou bezitten. Uw echtgenote werd ook gevraagd waarom ze dacht dat de politie achter deze woningbrand zat waarop ze verklaarde dat het niemand anders zou kunnen zijn geweest (CGVS S. (…) 2 p. 11). Het is zelfs naar Wit-Russische normen dat indien de politie jullie daadwerkelijk viseerde, quod non, ze na drie huiszoekingen uw woning in brand zouden steken.

Al deze redenen samengenomen kan het CGVS geen geloof hechten aan uw vermeende vervolging door de Wit-Russische autoriteiten omwille van uw toevallige deelname aan een manifestatie.

Betreffende uw medische problemen stelt het CGVS vast dat uw meest recente medische verslag dateert uit augustus 2023 en deze bijgevolg geen duidelijk beeld schetst op uw huidige medische toestand. Hoe deze ook moge zijn, stelt het CGVS dat u aangaf dat u in Wit-Rusland medische verzorging wist te verkrijgen (CGVS 1 p. 10, CGVS 2 p. 14). Voorts verklaarde u ook een invalidepensioen ontving van de Wit-Russische autoriteiten (CGVS 1 p. 10, CGVS 2 p. 13). Bijgevolg kan er niet worden gesteld dat u de medische verzorging die voorhanden is in Wit-Rusland niet zou weten te verkrijgen.

Voorts merkt het CGVS op dat deze door u ingeroepen medische problemen geen verband houden met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Omwille van deze redenen kan het CGVS niet besluiten dat u omwille van deze problemen een gegronde vrees voor vervolging zou hebben in Wit-Rusland.

Betreffende uw etniciteit erkent het CGVS dat de Roma-gemeenschap discriminatie ondervindt in Wit-Rusland, maar dit niet structureel van aard is en deze niet voldoende ernstig is dat er louter omwille van het behoren tot deze etniciteit een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde aanwezig is. U slaagt er niet in om aan te tonen waarom dit voor u wel het geval zou zijn.
U haalde wel aan dat u ook gediscrimineerd werd door de Wit-Russische bevolking en ze de Roma zouden haten (CGVS 1 p. 9, 11). Toen u echter werd gevraagd of u of andere Roma in uw wijk ooit problemen kende met de politie wist u geen concrete vervolgingsfeiten aan te halen buiten zeer algemene en weinig specifieke verklaringen dat ze jullie haatten en mensen jullie lastigvielen wanneer jullie naar de winkel gingen (CGVS 1 p. 9). Echter zijn deze feiten, hoe verwerpelijk ook, niet dermate ernstig dat ze de lat van vervolging halen. Er werd u bijkomend gevraagd of u zelf ooit problemen ondervond omwille van uw etniciteit in Wit-Rusland waarop u verklaarde dat de politie u kent in uw stad en ze naar uw woning kwamen om dingen te zoeken (CGVS 1 p. 9-10). Op de vraag wat ze kwamen zoeken bleef u echter het antwoord schuldig (CGVS 1 p. 9). Ook op de vraag wanneer ze dan langskwamen wist u geen antwoord op te bieden (CGVS 2 p. 10). Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen hierover.
Uw echtgenote werd bovendien ook gevraagd of u omwille van uw etniciteit voordien ooit problemen ervaarde waarop ze eerst verklaarde dat jullie wel werden lastiggevallen en u zelfs in elkaar werd geslagen waardoor u een beroerte kreeg (CGVS S. (…) p. 9). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde ze echter dat u nooit omwille van uw etniciteit concrete problemen had ervaren (CGVS S. (…) 2 p. 12).
Omwille van al deze redenen kan er bijgevolg ook niet worden besloten dat u of uw gezin voordien specifiek in de aandacht stond van de Wit-Russische autoriteiten, noch dat er in uw hoofde -of die van uw gezin- een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan.
Bijgevolg slaagt u er ook niet in om aan te tonen dat u omwille van uw etniciteit geviseerd zou worden in uw land van herkomst.
Betreffende de screenshots van uw YouTube stelt het CGVS dat deze niet weten aan te tonen dat u hierdoor politieke vervolging zou kennen.
U werd zo gevraagd waar u uw YouTube exact voor gebruikte waarop u verklaarde dat u daar films op kijkt en soms naar nieuws (CGVS 2 p. 4). U verklaarde voorts dat u zelden zou kijken naar nieuws aangezien u er simpelweg niet geïnteresseerd in bent. Enig nieuws dat u zou bekijken is aangaande Wit-Rusland (CGVS 2 p. 4-5). Bovendien lijkt niets erop te wijzen dat u zelf video's plaatst op uw profiel, noch dat u deze zou delen op andere sociale media. Gezien u zich ook niet politiek engageerde in Wit-Rusland of hier in België kan er bijgevolg ook niet worden gesteld dat u louter omwille van het bekijken van enkele video's geviseerd zou worden. Zelfs indien u vreest dat dit wel het geval zou zijn staat niets u in de weg om uw profiel te verwijderen aangezien er geen reden is om aan te nemen dat de Wit-Russische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van het bestaan van dit profiel. Zelfs indien u daarvoor niet de technische kennis zou hebben zou u zich nog steeds kunnen laten bijstaan door een ander persoon hiervoor.
De documenten die u neerlegde weten bovenstaande appreciatie niet te wijzigen:
Uw visum en paspoort tonen louter uw identiteit aan, maar deze worden niet in vraag gesteld door het CGVS.
Uw tijdelijke verblijfsvergunning in Polen bevestigd uw verklaringen betreffende uw reisweg, maar dit wordt ook niet in vraag gesteld. De medische verslagen tonen aan dat u medische problemen heeft en hier behandeling voor kreeg in België. Echter staat dit los van enige vrees voor vervolging zoals voordien vermeld. De screenshots van uw YouTube tonen aan dat u mogelijks bepaalde filmpjes bekeek van kanalen die als extremistisch werden beschouwd. Echter tonen deze niet aan dat u zich dermate politiek engageert als politiek opposant. U bekijkt louter deze filmpjes maar deelt deze verder niet. Het is bijgevolg weinig aannemelijk dat u louter omwille van het bekijken van enkele filmpjes daadwerkelijk geviseerd zou worden."
De documenten die u neerlegde weten niets te wijzigen aan bovenstaande appreciatie. Uw paspoort toont louter uw identiteit aan, maar deze wordt niet in vraag gesteld door het CGVS. De tijdelijke verblijfsvergunning uit Polen toont aan dat u daar in 2022 enige tijd heeft verbleven, maar dit wordt ook niet in vraag gesteld. Het medisch verslag dat u neerlegde toont aan dat u medische problemen zou hebben, maar deze staan los van enige vrees voor vervolging.
C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van:
"- artikelen 48/3, 48/4, en 62, §2 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29.7.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;
- de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel, als algemene beginselen van behoorlijk bestuur".

Verzoekende partijen wijzen er vooreerst op dat zij een kwetsbaar gezin vormen. *"De eerste verzoekster moet de zorg opnemen voor de verzoeker en haar zus, tweede verzoekster.*
De eerste verzoeker is Roma van etnische afkomst. Hij is slecht één jaar naar school geweest en kan niet lezen of schrijven (CGVS I T. (…) p. 15). Hij heeft ernstige medische problemen. De verzoeker heeft in het verleden een hersenbloeding gehad. Hij is op heden in gedeeltelijke remissie van een lymfoom B waarbij een groot aantal cellen zich in stadium IV bevinden. Hij heeft hepatitis B en C die geleid hebben tot levercirrose. De verzoeker heeft hartproblemen en lijdt aan diabetes. De verzoeker geeft verder aan dat hij zich vaak niet goed voelt en problemen heeft met zijn geheugen.
De tweede verzoekster is half Roma. De tweede verzoekster lijdt aan epilepsie na een trauma aan de frontale hersenkwab en heeft hierdoor frequent aanvallen. De frontale kwabben zijn verantwoordelijk voor de zelfbeheersing, het beoordelingsvermogen, de rede, sociaal gedrag, onze spraak. Ze heeft ook aneurysma van de halsslagader. Ze is zeer beperkt geschoold.
De eerste verzoekster is half Roma. De eerste verzoekster neemt voltijds de zorgen op voor haar man en haar zus.
Het CGVS stelt dat de er passende maatregelen zijn genomen om de procedurele rechten van de verzoekers te garanderen.
Er is echter geen rekening gehouden met deze kwetsbaarheid bij de beoordeling van de vrees voor vervolging.
De kwetsbaarheid van de verzoekers, heeft een invloed op hun capaciteit om bescherming te verkrijgen van de nationale autoriteiten."

Volgens verzoekende partijen houdt het CGVS met betrekking tot het tijdstip waarop hun problemen plaatsvonden geen rekening met hun verklaringen. Verzoekende partijen trachten aan de hand van enkele van hun eerder afgelegde verklaringen aan te tonen dat de protestactie naar aanleiding waarvan zij problemen kenden plaatsvond in de zomer van 2020. Vervolgens stellen zij:
"De verzoekers hebben duidelijk moeite om de chronologie te reconstrueren en zijn in de war met de jaartallen. Het duurde effectief bij na een jaar om de Poolse visa te regelen. Het is plausibel dat de verzoekers de duur van het verblijf bij hun dochter niet correct kunnen inschatten omwille van hun profiel en bovendien zeer optimistisch zijn over de behandelingstermijn van hun aanvraag voor het Pools visum.
De verzoekers verduidelijken hierbij formeel dat de manifestatie waar ze werden opgepakt in de zomer 2020 was en dat ze pas in september 2021 Belarus hebben verlaten, zoals uit hun paspoorten blijkt."

Waar hen een gebrek aan bewijzen wordt verweten, doen verzoekende partijen gelden:
"Het CGVS stelt zich onredelijk op.
De verzoekers werden opgepakt tijdens het uiteendrijven van een manifestatie waar zij toevallig passeerden. De verzoeksters werden dezelfde dag vrijgelaten en de verzoekers de volgende dag nadat hij door de politie werd mishandeld. De verzoeker moest een document tekenen, doch begreep niet wat het was.
De verzoeker kreeg geen kopie van het bewuste document dat hij onder dwang had getekend. De verzoekers kregen geen documenten bij hun vrijlating. In de periode van de protesten was de situatie bijzonder chaotisch, de ordediensten hadden moeite met de administratieve verwerking van alle arrestaties.
Als er al documenten in het kader van de huiszoekingen zouden zijn afgeleverd zijn deze verloren gegaan in de brand.
Uit het feit dat de verzoekers geen documenten hebben gevraagd aan de brandweer met betrekking tot de brand, doet, op zich geen afbreuk aan hun geloofwaardigheid.
Het is in de situatie van de verzoekers plausibel dat er geen documenten beschikbaar zijn met betrekking tot hun problemen."

Aangaande de in de bestreden beslissingen aangehaalde tegenstrijdigheden, betogen verzoekende partijen:
"De verzoeker wees tijdens de twee persoonlijke onderhouden verschillende keren op geheugen problemen. Hij antwoorde op verschillende vragen dat hij het zich niet kan herinneren. Gelet op de medische toestand van de verzoeker valt niet uit te sluiten dat hij deze effectief niet meer weet. Ook de tweede verzoekster verklaarde dat ze nog zeer weinig wist en geheugenproblemen heeft omwille van het letsel aan de voorste hersenkwab.
Er kan bijgevolg slechts in beperkte maken rekening gehouden worden met de verklaringen van de verzoeker. Hij stelde bijvoorbeeld dat hij naar Europa is gekomen in 2020 terwijl zijn visum duidelijk is afgeleverd in 2021.
De verzoeker verklaarde dat ze 2 of 3 keer zijn geweest na de arrestatie. De eerste verzoekster verklaarde dat het 3 of 4 keer of meer was in week, maar dat alles door elkaar is geraakt. De tweede verzoekster stelde overigens dat het om een drietal keer zou gaan.
Uit de verklaringen blijkt dat er duidelijk 2 of 3 huiszoekingen waren van de politie.
Met betrekking tot het verloop van de huiszoekingen stelde de eerste verzoekster tijdens het eerste verhoor dat de politie langs deuren en ramen naar binnen sprongen (CGVS I S. (…) p. 7). Uit de verklaringen van de eerst verzoekster blijkt nergens dat er ramen of deuren hierbij kapot werden gemaakt. Ze stelde bovendien

dat er verschillende zaken in het huis overhoop werden gehaald (CGVS I S. (…) p. 8). De verzoeker verklaarde dat er verschillende dingen in het huis werden stukgemaakt (CGVS I T. (…) p. 8).
Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde de verzoekster verklaarde verzoekster dat er niks beschadigd werd. Zij begreep de vraag of er iets beschadigd raakte aan het huis waarop ze antwoordde:
(…)
De eerste verzoekster spreekt duidelijk over schade aan het huis zelf en niet de inboedel.
Uit de verschillende verklaringen blijkt dat er geweld werd gebruikt ten aanzien van de verzoeker en dat spullen in het huis beschadigd raakten.
Het CGVS slaagt er niet in om de geloofwaardigheid van de verzoekers onderuit te halen.
Het betrekking tot de komst van de brandweer stelt het CGVS dat het vreemd is dat de verzoeker niet zou weten of de brandweer ter plaatse is geweest en dat de eerste verzoekster hier wel gedetailleerde informatie over heeft.
Zoals hierboven gesteld heeft de verzoeker problemen met zijn geheugen omwille van verschillende chemokuren die hij in België heeft ondergaan. Het is effectief mogelijk dat de verzoeker zich niet herinnerd of de brandweer is langsgekomen en dit niet aan de buren heeft gevraagd. De verzoeker herinner zich ook niet dat zijn vrouw, eerste verzoekster dit aan hem vertelde.
De opmerkte tegenstrijdigheden zijn niet van die aard dat ze de geloofwaardigheid van de verzoekers onderuit kunnen halen, gelet op het profiel van de verzoekers en de elementen van het dossier.
Het CGVS schendt de artikels en rechtsbeginselen opgesomd in het middel."

Verzoekende partijen gaan vervolgens in op de situatie van Roma in Wit-Rusland. Zij stellen dat deze situatie, in tegenstelling met wat het CGVS voorhoudt, wel degelijk zeer ernstig te noemen is. Verzoekende partijen wijzen op en citeren uit algemene landeninformatie. Vervolgens geven zij aan:
"Er is duidelijk sprake van etnische profilering van de politie ten aanzien van Roma. De politie onderzoekt, arresteert, profileert en valt de Roma gemeenschap lastig. Het handelen van de politie is volledig arbitrair en lijdt tot gedwongen vingerafdruk name, mishandeling in detentie en racistische beledigingen.
In bovenstaande informatie wordt nergens vermeld dat de autoriteiten wettig handelen en aan betrokken steeds keurig documenten met betrekking tot de reden van de aanhouding, vrijlating of huiszoeking zouden meegeven.
Er is duidelijk een verhoogde aandacht van de politie ten aanzien van Roma. Dit kan een verklaring vormen waarom de verzoekers na hun arrestatie nog steeds op ernstige wijze geviseerd werden.
Bovenstaande informatie komt overeen met de verklaringen van de verzoeker waarin hij stelt dat hij door politie van de stad gekend werd. Ze kwamen verschillende keren naar zijn woning om dingen te zoeken.
De politie houdt duidelijk alle Roma in het oog, en als er een strafrechtelijk onderzoek is worden er telkens bij verschillende leden van de gemeenschap huiszoekingen gedaan.
Het CGVS houdt op geen enkele wijze rekening met de verklaringen van de verzoekers en bovenstaande informatie.
Bovenstaande feiten vormen weldegelijk daden van vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Daarnaast vormt dit een bijkomende verklaring voor de aanhoudende problemen van de verzoekers met de politie.
Het CGVS houdt geen rekening met het geheel van feiten eigen aan het dossier van de verzoekers."

Verzoekende partijen vervolgen:
"De verzoeker legde verschillende screenshot van zijn YouTube profiel voor waaruit blijkt dat hij video's en nieuwsberichten bekijkt met een volgens de Wit-Russische autoriteiten extremistische content.
De verzoeker is laag geschoold en kan niet heel vlot met YouTube werken.
De video's die hij bekijkt blijven in zijn geschieden staan en blijven hierdoor zichtbaar op zijn profiel.
Dit feit brengt een ernstig risico voor vervolg met zich mee.
Uit de COI Focus 23 oktober 2023 BELARUS Terugkeer na protesten 2020 blijkt duidelijk dat bij terugkomst van het buitenland de autoriteiten terugkeerders ondervragen en hun telefoons nakijken op "extremistische content":
(…)
Uit bovenstaande informatie blijkt niet dat er een sprake moet zijn voor een daadwerkelijk politiek engagement.
De verzoekers zullen bij terugkeer worden gecontroleerd omwille van het hun lang verblijf in de EU. Het is daarnaast mogelijk dat de verzoekers de aandacht zal trekken omwille van zijn afkomst en het feit dat alle instanties, zoals hierboven uiteengezet, aan etnische profilering bij Roma.
De telefoon van de verzoeker zal worden gecontroleerd en er zal extremistische content terugvonden worden op zijn YouTube profiel. De verzoeker is laaggeschoold en zal zijn geschiedenis niet kunnen wissen. Hij is boven zeer kwetsbaar en is verbaal niet sterk genoeg om zich tegen de politie te verzetten tijdens een ondervraging of om de vermoedens van extremisme te weerleggen.
De verzoeker is in hun verleden bovendien verschillende keren in contact gekomen met de autoriteiten. De verzoekers zijn bovendien een keer toevallig op een manifestatie gearresteerd.

Het CGVS voert geen ernstig onderzoek naar het geheel van deze elementen nl. het kwetsbaar profiel van de verzoekers, hun lang verblijf in de EU en de extremistische content op verzoekers gsm.
Het CGVS schendt de wettelijke bepalingen en principes van behoorlijk bestuurd opgesomd in het middel."

2.2. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande *"huidig verzoek ontvankelijk en gegrond te verklaren de verzoekers te erkennen als vluchteling, onderschikt de subsidiaire bescherming toe te kennen en uiterst onderschikt de bestreden beslissing te vernietigen."*

2.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog een aantal medische attesten (bijlagen 4 en 5) en algemene landeninformatie (bijlage 6) bij het verzoekschrift.

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoekende partijen leggen ter terechtzitting door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stuk 10) – reeds eerder aangebracht middels een 'pleitnota' op 25 augustus 2026. Het betreft algemene landeninformatie aangaande de situatie voor (gepercipieerde) politieke dissidenten in Wit-Rusland.

3.2. Verwerende partij brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Waar verzoekende partijen zich in het onderhavige verzoekschrift beroepen op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), dient vooreerst te worden opgemerkt dat *in casu*, gelet op de inwerkingtreding van Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 (Kwalificatieverordening) op 12 juni 2026, toepassing gemaakt moet worden van de overeenstemmende artikelen in deze Kwalificatieverordening.

4.2. De Raad doet te dezen, in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen, verder geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Voorts maakt de toetsing of verzoekende partijen in aanmerking komen voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 3, punt 5) van Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 (Kwalificatieverordening) dan wel de erkenning als persoon die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt in de zin van artikel 3, punt 6) van de Kwalificatieverordening integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM is *in casu* dan ook niet aan de orde.

4.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

4.4. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissingen en met betrekking tot de vraag of verzoekende partijen bijzondere procedurele noden vertonen met recht gemotiveerd wordt:
"Na een grondige analyse stelt het CGVS vast dat u ernstige medische problemen zou hebben en hier verzorging voor ontvangt (Verklaring DVZ Nr. 38; Vragenlijst DVZ Nr. 3.8; CGVS 1 p. 2-3). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd u bij aanvang van uw onderhoud een glas water aangeboden en werd u gewezen op het feit dat u zelf een extra pauze mocht vragen indien u daar nood aan zou hebben (CGVS 1 p. 2). Er werd ook expliciet gepeild naar hoe u zich voelde, waarop u antwoordde dat op het moment zich goed voelde, maar dit snel zou kunnen omslaan (CGVS 1 p. 3). U werd er bijgevolg op gewezen dat indien u zich niet goed zou voelen u dat ook mocht aangeven (CGVS 1 p. 3; CGVS 2 p. 3). U maakte hier tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud ook gebruik van en er werd u bijgevolg ook een pauze gegund (CGVS 2 p. 12). In dit verband dient opgemerkt te worden dat zich geen specifieke

problemen of moeilijkheden voordeden tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Op geen enkel moment bleek dat uw toestand u verhinderde om uw verhaal op een adequate wijze te kunnen vertellen.
(…)
Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.
Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.
(…)
Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u verklaarde te lijden aan epilepsie en soms geheugenverlies heeft. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd u bij aanvang van uw onderhoud een glas water aangeboden en werd u gewezen op het feit dat u zelf een extra pauze mocht vragen indien u daar nood aan zou hebben (CGVS P. (…) 1 p. 2; CGVS P. (…) 2 p. 2). Er werd ook expliciet gepeild naar hoe u zich voelde, waarop u antwoordde dat u zich zo en zo voelde, maar wel in staat was om een gesprek te voeren (CGVS P. (…) 1 p. 3). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud kreeg u dezelfde vragen waarop u antwoordde dat u wat hoofdpijn had en zich wat misselijk voelde, maar ook in staat was om het gesprek te voeren (CGVS P. (…) 2 p. 2). In dit verband dient opgemerkt te worden dat zich geen specifieke problemen of moeilijkheden voordeden tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Op geen enkel moment bleek dat uw toestand u verhinderde om uw verhaal op een adequate wijze te kunnen vertellen. Bovendien werden –gezien uw medische toestand- enige incoherente en tegenstrijdige verklaringen die u gaf niet in uw nadeel gebruikt."

Verzoekende partijen slagen er niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Vooreerst ontkennen zij niet dat het CGVS passende steunmaatregelen nam om hun procedurele rechten te garanderen.

Waar verzoekende partijen in het verzoekschrift andermaal benadrukken dat tweede verzoekster kampt met geheugenproblemen, dient verder te worden vastgesteld dat met dit gegeven in de voormelde motieven uitdrukkelijk en terdege rekening wordt gehouden en dat daarbij uit deze motieven duidelijk en genoegzaam blijkt dat aan dit gegeven tegemoet werd gekomen middels het verlenen van de nodige, passende steunmaatregelen.

In zoverre verzoekende partijen daarnaast beweren dat ook verzoeker omwille van de chemokuren die hij in België onderging problemen zou hebben met zijn geheugen en waar zij aangeven dat het daardoor *"niet uit te sluiten"* valt en *"effectief mogelijk"* is dat hij zich daardoor bepaalde zaken niet meer herinnerde, dient verder te worden opgemerkt dat zulks door verzoekende partijen hoegenaamd niet wordt aangetoond of aannemelijk gemaakt. Uit de door verzoekende partijen neergelegde medische attesten, zoals bij het verzoekschrift gevoegd en zoals opgenomen in de mappen 'documenten' in de administratieve dossiers, kan immers geenszins worden afgeleid dat verzoeker, dit al dan niet ten gevolge van de door hem ondergane behandeling in België, (mogelijks) zou kampen met geheugenproblemen; laat staan dat hieruit zou kunnen worden afgeleid dat deze geheugenproblemen van dusdanig ernstige aard waren dat zij hem ertoe zouden hebben verhinderd om op een volwaardige wijze deel te nemen aan zijn procedure internationale bescherming en om zijn asielmotieven in dit kader op een adequate wijze uiteen te zetten. Zo verzoeker werkelijk kampte met dermate ernstige geheugenproblemen dat hij niet bij machte mocht worden geacht om zijn procedure internationale bescherming te volbrengen en zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, kan worden aangenomen dat verzoekende partijen zulks zouden moeten kunnen staven aan de hand van de nodige attesten. Verzoekende partijen doen zulks echter niet.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partijen niet concreet aantonen of hard maken dat er te dezen bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseren zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duiden zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van hun verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissingen gedane beoordeling.

4.5. Met betrekking tot de door verzoekende partijen aangevoerde kwetsbaarheid en medische problemen, dient daarenboven te worden opgemerkt dat verzoekende partijen met hun boude, algemene, ongefundeerde, niet-gestaafde en niet nader uitgewerkte bewering dat deze een invloed zouden hebben *"op hun capaciteit om bescherming te verkrijgen van de nationale autoriteiten"* bezwaarlijk kunnen volstaan om aan te tonen dat zij op grond van deze elementen slachtoffer zouden riskeren te worden van vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Vooreerst kan in dit kader worden gewezen op de reeds hoger gedane vaststellingen, waaruit blijkt dat deze problemen verzoekende partijen er kennelijk niet van weerhielden om, mits een aantal steunmaatregelen, hun procedure internationale bescherming op een gedegen wijze te doorlopen en hun rechten in dit kader te doen gelden.

Verder blijkt uit de verklaringen die met recht worden aangehaald in de bestreden beslissingen dat verzoekende partijen in Wit-Rusland de nodige medische verzorging wisten te verkrijgen en dat zij er een invaliditeitspensioen ontvingen. Derhalve tonen verzoekende partijen hoegenaamd niet aan dat zij bij een terugkeer naar Wit-Rusland verstoken zouden riskeren te blijven van de nodige medische verzorging, bijstand en ondersteuning.

Dient bovendien te worden opgemerkt dat de door verzoekende partijen ingeroepen medische problemen *an sich* geen verband vertonen met één van de in artikel 10 van de Kwalificatieverordening bedoelde gronden voor vervolging. Bijgevolg kunnen deze problemen overeenkomstig het bepaalde in artikel 9, lid 3 van de Kwalificatieverordening niet leiden tot de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 3, punt 5) van de Kwalificatieverordening en kan op deze basis aan verzoekende partijen de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 3, punt 1) van de Kwalificatieverordening niet worden verleend. Ook kunnen de door verzoekende partijen aangevoerde medische problemen niet leiden tot de erkenning van verzoekende partijen als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 3, punt 6) van de Kwalificatieverordening en kan op deze basis aan verzoekende partijen de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 3, punt 2) van de Kwalificatieverordening niet worden verleend. Dient in dit kader immers te worden gewezen op de inhoud van artikel 6 van de Kwalificatieverordening. In dit artikel wordt bepaald dat als actoren van vervolging of ernstige schade kunnen worden aangemerkt: *"a) de staat; b) partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren bedoeld in artikel 7, lid 1, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade"*. Uit deze bepaling blijkt dat de Europese wetgever de toepassing van internationale bescherming heeft willen beperken tot die gevallen waarin de vervolging of de ernstige schade waaraan de betrokkene in zijn land van herkomst riskeert te worden onderworpen voortvloeit uit de gedragingen, dit is een opzettelijk handelen of nalaten, van derden. Er kan aldus slechts sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 15 van de Kwalificatieverordening voor zover met betrekking tot het ontstaan van de vervolging of de ernstige schade de directe of indirecte verantwoordelijkheid van de autoriteiten van dat land of van één van de andere in artikel 6 van de Kwalificatierichtlijn vermelde actoren wordt aangetoond. Zulks is met betrekking tot de door verzoekende partijen aangevoerde medische problemen niet het geval.

Verzoekende partijen tonen, dit mede gelet op het voorgaande en op de hieronder gedane vaststellingen inzake de door hen aangevoerde asielmotieven, *in concreto* immers op generlei wijze aan dat, waar, wanneer, door wie, om welke redenen en in welke omstandigheden zij omwille van hun kwetsbaarheid en medische aandoeningen zouden riskeren te worden onderworpen aan vervolging of ernstige schade. Verzoekende partijen maken evenmin concreet aannemelijk dat of waarom zij zich bij eventuele dergelijke problemen niet zouden kunnen beroepen op de hulp, bescherming en ondersteuning van hun eigen, nationale autoriteiten.

Derhalve tonen verzoekende partijen hoegenaamd niet aan dat zij op grond van de door hen aangevoerde kwetsbaarheid en medische problemen in aanmerking zouden komen voor de toekenning van internationale bescherming in de zin van artikel 3, punt 3) van de Kwalificatieverordening.

4.6. Voor wat de overige elementen betreft, wordt in het kader van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt ambtshalve bij voorrang onderzocht of verzoekende partijen in aanmerking komen voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 3, punt 5) van de Kwalificatieverordening en wordt vervolgens onderzocht of verzoekende partijen in aanmerking komen voor de erkenning als persoon die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt in de zin van artikel 3, punt 6) van de Kwalificatieverordening.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikel 3, punt 5) en artikel 3, punt 6) van de Kwalificatieverordening. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient de Raad daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

4.7. Verzoekende partijen stellen hun land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van de problemen die zij zouden hebben gekend met de Wit-Russische autoriteiten nadat zij wanneer zij terugkwamen van de polikliniek toevallig terechtkwamen midden in een protestactie.

Met betrekking tot deze beweerde problemen, wordt in de bestreden beslissingen echter vooreerst met recht gemotiveerd:
"Vooreerst stelt het CGVS vast dat u en uw vrouw verklaringen aflegde strijdig zijn met algemene landeninformatie.
U en uw vrouw verklaarde zo dat jullie enkele weken nadat jullie gearresteerd werden op een protestactie het land ontvluchtte in de zomer van 2021. Uw vrouw kreeg zo de vraag gesteld of er op het moment dat jullie gearresteerd werden nog veel manifestaties gaande waren waarop ze verklaarde van wel en dit in elke stad binnen Wit-Rusland gaande was (CGVS S. (…) 1 p. 10). U en uw vrouw beschreven bovendien de manifestatie waarin jullie verzeild raakten als een menigte van mensen die plakkaten, vlaggen en vaandels bijhadden (CGVS 2 p. 6; CGVS S. (…) 1 p. 10, 11). U kreeg ook de vraag of er andere personen gearresteerd werden op dat moment waarop u verklaarden dat er wel enkelen waren (CGVS 2 p. 7). Ook uw vrouw bevestigde dit toen ze deze vraag kreeg (CGVS S. (…) 1 p. 11). Het is echter bevreemdend dat u en uw vrouw zulke omschrijvingen gaven aangezien uit informatie blijkt –en die is toegevoegd aan uw administratief dossier- dat zulke protestacties niet meer voorkwamen in de zomer van 2021 gezien het hardhandige optreden van de Wit-Russische autoriteiten. Bovendien wist het CGVS ook geen enkele informatie te vinden over enige protestacties in de zomer van 2021 te Borisov waarbij verschillende personen gearresteerd werden. Dit doet ernstige vragen opkomen over jullie geloofwaardigheid."
Verzoekende partijen slagen er niet in om deze motieven te ontkrachten. Integendeel leggen zij in het voorliggende verzoekschrift verklaringen af die de geloofwaardigheid van hun asielmotieven op fundamentele wijze ondermijnen. Uit de verklaringen die eerste verzoekster bij het CGVS aflegde blijkt namelijk dat eerste verzoekster eerder wel degelijk duidelijk aangaf dat verzoekende partijen reeds enkele weken nadat zij werden gearresteerd tijdens een protestactie hun land van herkomst verlieten (administratief dossier eerste verzoekster, npo 2, p.4; npo 1, p.6-8). Verzoekende partijen verlieten hun land van herkomst, zoals blijkt uit de Poolse visa in hun paspoorten (administratief dossier, map 'documenten') verder in de zomer van 2021. Dat verzoekende partijen, dit na te zijn geconfronteerd met het gegeven dat deze verklaringen manifest in strijd zijn met de beschikbare landeninformatie, beweren dat zij in werkelijkheid reeds in de zomer van 2020, hetzij meer dan een jaar voor hun vertrek uit Wit-Rusland, werden gearresteerd tijdens een protestactie, laat niet toe nog enig geloof te hechten aan hun beweerde asielrelaas. Dat verzoekende partijen *"duidelijk moeite"* zouden hebben om de chronologie te reconstrueren en *"in de war met de jaartallen"* zouden zijn, kan voor deze vaststelling geenszins een afdoende verklaring bieden. Mede gelet op de reeds hoger, *sub* 4.4., gedane vaststellingen omtrent verzoekers vermeende geheugenproblemen, kan deze uitleg immers bezwaarlijk overtuigen. Dat van verzoekende partijen redelijkerwijze niet mocht of zou mogen worden verwacht dat zij zouden kunnen aangeven of zij reeds enkele weken, dan wel meer dan een jaar na de beweerde feiten hun land van herkomst zouden hebben verlaten, wordt door verzoekende partijen op generlei wijze aangetoond of aannemelijk gemaakt. Bijgevolg was het geenszins onredelijk om zulks van hen te verwachten. Het voorgaande klemt overigens nog des te meer daar het, gelet op de ernst van de aangevoerde feiten en in het licht van hun beweerde vrees voor vervolging, manifest ongeloofwaardig is dat verzoekende partijen nog meer dan een jaar in hun land van herkomst zouden zijn blijven wonen, en dit dan nog bij de dochter van verzoeker, waar aangenomen kan worden dat de autoriteiten hen het eerste zouden komen zoeken.

Bovendien blijkt uit de verklaringen van verzoekende partijen in het onderhavige verzoekschrift, de verklaringen die verzoekende partijen eerder aflegden (administratief dossier verzoeker, npo 1, p.13; verklaring DVZ, nr.42; administratief dossier eerste verzoekster, verklaring DVZ, nr.42) en de paspoorten zoals opgenomen in de mappen 'documenten' in de administratieve dossiers dat verzoekende partijen hun land van herkomst op een legale wijze, met gebruik van hun eigen paspoort en met een visum voor Polen hebben verlaten. Dat zij zulks ongestoord konden doen, duidt erop dat zij niet in de negatieve aandacht van hun autoriteiten stonden en doet op manifeste wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van hun beweerde problemen met en vrees ten aanzien van deze autoriteiten.

Tevens wordt in de bestreden beslissingen inzake het door verzoekende partijen ten berde gebrachte asielrelaas terecht gesteld:
"Voorts merkt het CGVS op dat u een volledig gebrek aan bewijsmateriaal had betreffende uw vervolgingsfeiten.
Aangezien u verklaarde dat u geviseerd werd door de Wit-Russische autoriteiten, er verschillende huiszoekingen plaatsvonden en uw woning zelfs in brand werd gestoken kan er echter redelijkerwijs worden verwacht van u dat u toch enige bewijsstukken hierover zou weten neer te leggen. Het feit dat u hier niet in slaagt doet verdere vragen opkomen over uw geloofwaardigheid."
Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Geheel ten onrechte trachten zij het totale gebrek aan bewijzen ter staving van hun asielrelaas immers te vergoelijken. Zo de door hen aangevoerde problemen en vrees strookten met de werkelijkheid, kon wel degelijk worden verwacht dat zij minstens enig begin van bewijs, bijvoorbeeld omtrent het feit dat hun woning in brand werd gestoken, konden voorleggen. Verzoekende partijen stonden blijkens de verklaringen die in dit kader terecht worden aangehaald in de bestreden beslissingen immers nog in contact met hun buren in Wit-Rusland. Dat zij geen enkel bewijsstuk neerleggen ter staving van hun relaas, en dit zonder hiervoor een bevredigende

verklaring te geven, vormt overeenkomstig het bepaalde in artikel 4, lid 5, punt b) van de Kwalificatieverordening een negatieve indicatie voor de algehele geloofwaardigheid van de door hen aangevoerde asielmotieven.

Eveneens wordt in de bestreden beslissingen met reden aangegeven:
"U en uw vrouw verklaarde zo tijdens jullie eerste persoonlijk onderhoud dat de politie tot driemaal toe naar uw woning kwam (CGVS 1 p. 7). Echter verklaarde uw vrouw tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud dan weer dat ze op een week tijd drie à vier keer waren langsgekomen of mogelijks zelfs meer (CGVS S. (…) 2 p. 7). Het is bevreemdend dat zij dermate tegenstrijdig en vaag zou blijven betreffende hoe vaak de politie zou zijn langsgekomen in de week na jullie arrestatie (CGVS S. (…) 1 p. 7-8; S. (…) 2 p. 7)."
Verzoekende partijen slagen er niet in om deze motieven te ontkrachten. De verklaringen van verzoekende partijen, zoals hierboven weergegeven, zijn immers duidelijk, niet voor interpretatie vatbaar en met elkaar in strijd. Zij laten geen ruimte voor de nuanceringen die verzoekende partijen *post factum* trachten aan te brengen. Redelijkerwijze kon worden verwacht dat verzoekende partijen op een coherente en consistente wijze zouden kunnen aangeven hoeveel huiszoekingen er plaatsvonden. Dat zij tijdens hun eerste persoonlijk onderhoud aangaven dat de politie drie keren naar hun woning kwam maar dat eerste verzoekster tijdens haar tweede gehoor aangaf dat de autoriteiten op één week tijd drie of vier keren of mogelijks zelf meer keren langskwamen, doet aldus wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekende partijen.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissingen op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:
"Bovendien verklaarde uw vrouw tijdens het eerste persoonlijk onderhoud ook dat de politie bij deze huiszoekingen nooit iets zeiden, maar het huis overhoophaalden (CGVS S. (…) 1 p. 8). Tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud verklaarde ze dan weer dat jullie telkens ondervraagd werden betreffende jullie aanwezigheid op de betogingen en ze verder niets meer deden (CGVS S. (…) 2 p. 7). Ze kreeg bovendien expliciet de vraag of er soms zaken beschadigd raakten waarop ze verklaarde van niet (CGVS S. (…) 2 p. 8). In vergelijking verklaarde zij tijdens haar eerste onderhoud echter dat de politie langs de ramen en deuren naar binnen sprongen (CGVS S. (…) 1 p. 7). Ook uzelf verklaarde dat ze in uw woning dingen kapotmaakten en ze naar iets zochten (CGVS 1 p. 8)."
Verzoekende partijen slagen er niet in afbreuk te doen aan deze motieven. Hun voormelde verklaringen zijn duidelijk, niet mis te verstaan en frappant met elkaar in strijd. Zij laten geen ruimte voor de nuanceringen die zij *post factum* trachten aan te brengen. Zowel verzoeker als eerste verzoekster verklaarden tijdens hun eerste persoonlijk onderhoud bij verweerder dat de politie bij de huiszoekingen dingen beschadigden. Eerste verzoekster gaf tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud echter aan dat de politie hen enkel ondervroeg en voor de rest niets deed. Deze laatste verklaring is bovendien in strijd met de eerdere gezegden van eerste verzoekster, aangezien zij eerder aangaf dat de politie bij de huiszoekingen nooit iets zei maar het huis overhoophaalden.

Verder wordt in de bestreden beslissingen terecht gesteld:
"Verder kreeg u de vraag of de brandweer ter plaatse was gekomen nadat uw woning in lichterlaaie stond. Daarop u antwoordde dat u daar toen niet was (CGVS 1 p. 12). Toen u werd gevraagd of u het nooit aan uw buren vroeg–waar u nog steeds contact mee onderhoudt- verklaarde u van niet (CGVS 1 p. 5, 12). Uw echtgenote verklaarde daarentegen dat de brandweer was geweest. Ze zouden zelfs hebben verteld tegen de buren dat de brand ontstond wegens kortsluiting (CGVS S. (…) 2 p. 10). Het is bedenkelijk te noemen dat u zelfs niet zou weten of de brandweer naar uw woning kwam, maar uw vrouw wel specifieke informatie hierover kon bieden."
Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Op de beweerde geheugenproblemen van verzoeker werd reeds hoger genoegzaam ingegaan. Zelfs indien aangenomen zou kunnen worden dat verzoeker het voorgaande was vergeten, *quod non*, dan nog dient voorts te worden opgemerkt dat redelijkerwijze mag worden verwacht dat een verzoeker om internationale bescherming zich terdege informeert omtrent zowel de kernaspecten van zijn relaas als de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. In dit kader mocht worden verwacht dat verzoekende partijen, zo zij werkelijk een ernstige en oprechte vrees voor vervolging koesterden en nood hadden aan internationale bescherming, het, al was het maar in het kader van hun onderhavige verzoek om internationale bescherming en met het oog op hun respectieve persoonlijke onderhouden, met elkaar terdege zouden hebben gehad over en elkaar zouden hebben ingelicht omtrent de cruciale elementen in en de kern van het aangevoerde asielrelaas. Bijgevolg mocht tevens en wel degelijk worden verwacht dat zij over het voorgaande eensluidende verklaringen zouden afleggen en dat zij hierover beide op een spontane, doorleefde, duidelijke, gedetailleerde en coherente wijze zouden kunnen verhalen. Dat zij hiertoe niet in staat bleken, laat niet toe nog enig geloof te hechten aan hun vermeende problemen en vrees.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van het onderhavige beroep om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan het door verzoekende partijen ten berde gebrachte asielrelaas.

Verzoekende partijen betogen daarnaast dat zij omwille van hun etnie als (halve) Roma zouden riskeren te worden geviseerd of vervolgd bij een terugkeer naar Wit-Rusland. Verzoekende partijen maken zulks echter op generlei wijze aannemelijk. Dient in dit kader te worden opgemerkt dat uit de door verzoekende partijen aangehaalde en geciteerde landeninformatie, dit in tegenstelling met wat verzoekende partijen voorhouden, geenszins kan worden afgeleid dat het loutere gegeven (halve) Roma te zijn en een loutere aanwezigheid in Wit-Rusland zouden kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Derhalve kunnen verzoekende partijen met hun verwijzing naar deze louter algemene landeninformatie niet volstaan om in hunnen hoofde het bestaan van dergelijke vrees aannemelijk te maken en dienen zij zulks *in concreto* en aan de hand van hun persoonlijke situatie en omstandigheden aannemelijk te maken. Verzoekende partijen slagen hierin, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen inzake hun beweerde asielrelaas, echter hoegenaamd niet. In dit kader, wordt in de bestreden beslissingen namelijk met recht gemotiveerd:

"Betreffende uw etniciteit erkent het CGVS dat de Roma-gemeenschap discriminatie ondervindt in Wit-Rusland, maar dit niet structureel van aard is en deze niet voldoende ernstig is dat er louter omwille van het behoren tot deze etniciteit een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde aanwezig is. U slaagt er niet in om aan te tonen waarom dit voor u wel het geval zou zijn.

U haalde wel aan dat u ook gediscrimineerd werd door de Wit-Russische bevolking en ze de Roma zouden haten (CGVS 1 p. 9, 11). Toen u echter werd gevraagd of u of andere Roma in uw wijk ooit problemen kende met de politie wist u geen concrete vervolgingsfeiten aan te halen buiten zeer algemene en weinig specifieke verklaringen dat ze jullie haatten en mensen jullie lastigvielen wanneer jullie naar de winkel gingen (CGVS 1 p. 9). Echter zijn deze feiten, hoe verwerpelijk ook, niet dermate ernstig dat ze de lat van vervolging halen. Er werd u bijkomend gevraagd of u zelf ooit problemen ondervond omwille van uw etniciteit in Wit-Rusland waarop u verklaarde dat de politie u kent in uw stad en ze naar uw woning kwamen om dingen te zoeken (CGVS 1 p. 9-10). Op de vraag wat ze kwamen zoeken bleef u echter het antwoord schuldig (CGVS 1 p. 9). Ook op de vraag wanneer ze dan langskwamen wist u geen antwoord op te bieden (CGVS 2 p. 10). Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen hierover.

Uw echtgenote werd bovendien ook gevraagd of u omwille van uw etniciteit voordien ooit problemen ervaarde waarop ze eerst verklaarde dat jullie wel werden lastiggevallen en u zelfs in elkaar werd geslagen waardoor u een beroerte kreeg (CGVS S. (…) p. 9). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde ze echter dat u nooit omwille van uw etniciteit concrete problemen had ervaren (CGVS S. (…) 2 p. 12).

Omwille van al deze redenen kan er bijgevolg ook niet worden besloten dat u of uw gezin voordien specifiek in de aandacht stond van de Wit-Russische autoriteiten, noch dat er in uw hoofde -of die van uw gezin- een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan.

Bijgevolg slaagt u er ook niet in om aan te tonen dat u omwille van uw etniciteit geviseerd zou worden in uw land van herkomst."

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gelden.

Dat verzoekende partijen ook zelf kennelijk de mening zijn toegedaan dat hun loutere etnie en een loutere aanwezigheid in Wit-Rusland niet kunnen volstaan om in hunnen hoofde te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, blijkt overigens eveneens uit het feit dat zij het nodig achtten om het hoger ongeloofwaardig bevonden asielrelaas op te dissen en hierin te blijven volharden.

Dient verder te worden opgemerkt dat in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd wordt:

"Betreffende de screenshots van uw YouTube stelt het CGVS dat deze niet weten aan te tonen dat u hierdoor politieke vervolging zou kennen.

U werd zo gevraagd waar u uw YouTube exact voor gebruikte waarop u verklaarde dat u daar films op kijkt en soms naar nieuws (CGVS 2 p. 4). U verklaarde voorts dat u zelden zou kijken naar nieuws aangezien u er simpelweg niet geïnteresseerd in bent. Enig nieuws dat u zou bekijken is aangaande Wit-Rusland (CGVS 2 p. 4-5). Bovendien lijkt niets erop te wijzen dat u zelf video's plaatst op uw profiel, noch dat u deze zou delen op andere sociale media. Gezien u zich ook niet politiek engageerde in Wit-Rusland of hier in België kan er bijgevolg ook niet worden gesteld dat u louter omwille van het bekijken van enkele video's geviseerd zou worden. Zelfs indien u vreest dat dit wel het geval zou zijn staat niets u in de weg om uw profiel te verwijderen aangezien er geen reden is om aan te nemen dat de Wit-Russische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van het bestaan van dit profiel. Zelfs indien u daarvoor niet de technische kennis zou hebben zou u zich nog steeds kunnen laten bijstaan door een ander persoon hiervoor.

(…)

De screenshots van uw YouTube tonen aan dat u mogelijks bepaalde filmpjes bekeek van kanalen die als extremistisch werden beschouwd. Echter tonen deze niet aan dat u zich dermate politiek engageert als politiek opposant. U bekijkt louter deze filmpjes maar deelt deze verder niet. Het is bijgevolg weinig aannemelijk dat u louter omwille van het bekijken van enkele filmpjes daadwerkelijk geviseerd zou worden."

Verzoekende partijen slagen er niet in om deze motieven te ontkrachten. Door eenvoudigweg opnieuw de nadruk te vestigen op de neergelegde screenshots van verzoekers YouTube-profiel en door te verwijzen naar algemene landeninformatie omtrent de situatie voor (gepercipieerde) politieke dissidenten in Wit-Rusland en

omtrent controles van gsm's bij terugkeer naar Wit-Rusland, doen zij geenszins afbreuk aan de voormelde, inzake en op basis van het profiel van verzoeker gedane vaststellingen. Verzoekende partijen tonen niet aan dat de Wit-Russische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van verzoekers YouTube-profiel; laat staan dat zij zouden aantonen dat deze autoriteiten hem omwille van zijn bijzonder beperkte activiteiten op dit profiel en in acht genomen dat hieruit hoegenaamd geen doorgedreven engagement als politiek opposant kan worden afgeleid zouden wensen te viseren of te vervolgen. Bovendien kunnen verzoekende partijen zich laten bijstaan in het verwijderen van (de geschiedenis op) dit profiel en mag zulks, gelet op verzoekers voormelde verklaringen, redelijkerwijze ook van hen worden verwacht. Dat verzoekende partijen bij een terugkeer naar hun land van herkomst gelinkt zouden riskeren te worden aan extremistische organisaties of als tegenstanders van het regime zouden riskeren te worden beschouwd, kan dan ook geenszins worden aangenomen.

In zoverre verzoekende partijen daarnaast nog trachten te laten uitschijnen dat zij louter omwille van hun verblijf in en terugkeer vanuit Europa zouden riskeren te worden geviseerd of vervolgd bij een terugkeer naar Wit-Rusland, dient te worden opgemerkt dat dit in het geheel niet kan worden gevolgd. Uit de informatie waarnaar verzoekende partijen in dit kader verwijzen en waaruit verzoekende partijen in dit kader citeren, kan zulks immers geenszins worden afgeleid. Uit deze informatie blijkt niet dat eenieder die na enige tijd in het buitenland heeft verbleven terugkeert naar Wit-Rusland aldaar riskeert te worden geconfronteerd met al dan niet ernstige problemen. Dat ook verzoekende partijen zelf de mening zijn toegedaan dat hun loutere verblijf in Europa niet kan volstaan om in hunnen hoofde te besluiten tot een risico om te worden geviseerd of vervolgd, blijkt in dit kader overigens uit het feit dat zij het nodig achtten om het hoger ongeloofwaardig bevonden, fictief asielrelaas ten berde te brengen en hierin te volharden.

De overige door verzoekende partijen neergelegde documenten, zoals opgenomen in de mappen 'documenten' in de administratieve dossiers, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens niet concreet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, tonen verzoekende partijen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 3, punt 5) van de Kwalificatieverordening. Derhalve kan de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 3, punt 1) van de Kwalificatieverordening aan verzoekende partijen niet worden verleend.

4.8. Verzoekende partijen beroepen zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, tonen verzoekende partijen niet aan dat in hunnen hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 15 van de Kwalificatieverordening. Bijgevolg dient te worden besloten dat verzoekende partijen niet in aanmerking komen voor de erkenning als persoon die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt in de zin van artikel 3, punt 6) van de Kwalificatieverordening en kan de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 3, punt 2) van de Kwalificatieverordening aan verzoekende partijen niet worden verleend.

4.9. Verzoekende partijen tonen voor het overige op generlei wijze aan dat en op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissingen zouden zijn geschonden. Bijgevolg wordt ook de schending van deze beginselen door verzoekende partijen niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.10. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig september tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
R. VAN DAMME	J. BIEBAUT